

gjorte Indskud tilbagebetales ham, hvis han udtræder af Pensionskassen før Pensionsrettens Indtræden. Man har ved denne sidste Bestemmelse særlig haft for Øje at forhindre, at navnlig yngre Lærere og Lærerinder, der rent midlertidig knyttes til Skolerne, skulde være tvungne til at yde Tilskud til en Pensionskasse uden at kunne faa disse tilbagebetalt, naar de atter gaar over til anden Virksomhed. — Jeg skal anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Holger Petersen: Efter den udførlige Behandling, Lovforslaget har faaet i det andet høje Ting, og efter den højtærede Handelsministers Udtalelser kan jeg i Korthed tillade mig at anbefale det. Jeg tror, at det i alle Henseender vil tilfredsstille Handelsskolelærerne, og at de med stor Taknemmelighed vil modtage dette betydelige Tilskud til deres Pension. Imidlertid er der særlig et Punkt, Punkt 3, som jeg skal omtale, da der i dette ved sidste Behandling i det andet Ting er foretaget en Forandring. Der staar i Folketingsudvalgets Betænkning, at man har søgt at forhindre, at nogen Embeds- eller Bestillingsmand gennem denne Pensionskasse kan opnaa dobbelt Pensionering ved ogsaa at faa Pension af Stat eller Kommune. At man har søgt at forhindre dette, er der ikke noget at sige til, men inden Lovforslaget kom til tredje Behandling i det andet Ting, lød Punkt 3 saaledes: „at Statstilskud ikke ydes til Pensionering af nogen Lærer, der som Embeds- eller Bestillingsmand nyder“ o. s. v. Ved tredje Behandling udgik saa „Embeds- eller Bestillingsmand“, fordi man af sproglige Grunde ansaa disse Ord for overflødige og meningsforstyrrende. Da de udgik udelukkende af sproglige Grunde, maa Meningen altsaa være den samme, som da Ordene stod der. Derfor udelukker Punkt 3 efter min Opfattelse ikke den Lærer fra Pension, der nyder eller maa antages at ville komme til at nyde Pension af Stat eller Kommune for en mindre Virksomhed i deres Tjeneste, naar han i øvrigt opfylder de i Punkt 4 stillede Betingelser. Lad mig med et Par Eksempler illustrere, hvad jeg mener: En Lærer fordeler f. Eks. sit ugentlige Timetal saaledes, at han har

Halvdelen ved en højere Almenskole, en Fjerdedel ved en Handelsskole og den sidste Fjerdedel ved en af Marinens Skoler. Ved den højere Almenskole og Handelsskolen har han tilsammen 24 Timer og vil altsaa i Henhold til Punkt 4 ogsaa kunne opnaa Pension for sine Handelsskoletimer, hvis ikke Punkt 3 skal opfattes saaledes, at han udelukkes derfra, blot fordi han har Udsigt til at faa Pension for sit lille Timetal i Marinens Tjeneste. Dette vilde jeg finde urimeligt, og jeg mener heller ikke, det er Lovforslagets Mening. Jeg haaber derfor, den højtærede Minister kan give min Opfattelse af Punkt 3 sin fulde Tilslutning.

Som Helhed betragter jeg Lovforslaget som et værdifuldt Bidrag til det Arbejde, som baade fra Statens Side og fra Handelsstandens Side i de senere Aar er gjort for at skaffe den opvoksende danske Handelsstand den bedst mulige Uddannelse. Dette kræver nemlig de bedste Lærerkrafter, der kan skaffes, og de kan i vore Dage ikke faas, uden at der ydes de paa-gældende Udsigt til en ordentlig Pension. Det ringe Beløb, det her vil komme til at dreje sig om, vil derfor være overordentlig vel anvendte Penge. Idet jeg forudsætter, at den højtærede Minister kan tiltræde min Opfattelse af Punkt 3, er det mig en Glæde at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Dalsgaard: De forskellige Fags Udøvere har i vor Tid stadig Brug for flere og flere Kundskaber for at kunne staa sig i Konkurrencen. Dette gælder ikke mindst om Handelsstanden. Som Følge deraf er der i de senere Aar oprettet en hel Del Handelsskoler, hvis Virksomhed utvivlsomt har en ikke ringe Betydning for mange af de vorde Handelsmænd. Skal disse Handelsskoler imidlertid kunne give en tilstrækkelig god og fyldig Undervisning, er det nødvendigt for dem, at de kan stille deres Lærere lige saa gunstigt i økonomisk Henseende, som andre Skoler kan stille deres Lærere. Dertil hører ogsaa, at de kan sikre deres Læreres Pensionsforhold. Det er det, det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa, og det synes mig kun naturligt og rimeligt.

Den højtærede Handelsminister har